

[Hanne Reintoft.]

gen på området ville trænge frem. De uheldige udenlandske erfaringer taler for sig selv.

Dernæst vil jeg bare sige et par ord om det, hr. Arne Larsen nævnte til sidst, forslaget bestemmelse om indskrænkningen af de ølsorter, der må udskænkes i kantiner. Regeringen er kommet frem til, at der for fremtiden i virksomhedsmarketenderier ikke må udskænkes stærke ølsorter, og der anføres forskellige motiveringer for denne bestemmelse, der efter min mening er et ganske utilladeligt indgreb i folks personlige frihed og udtryk for en meget nedladende indstilling til arbejdspladsernes folk, der udmærket kan finde ud af, hvordan de vil indrette sig til daglig, også uden at handelsministeren blander sig i det.

Ministeren henviser først til arbejderbeskyttelseshensyn, og jeg hørte, at hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) fulgte dette synspunkt op. Det lyder meget smukt, men der kunne være anledning til at påpege, at der inden for dette område er andre ting, der ikke har interesseret regeringen, og som uægtelig trænger sig betydeligt mere på. Danmark er ganske rigtigt ikke berømt internationalt for sin arbejderbeskyttelseslovgivning, og jeg så meget positivt på, om man havde ægte intentioner i den retning. Lad mig henvise til støv- og støjplagen, der volder megen sygdom. Den omstændighed, at selvstændige erhvervsdrivende ikke er omfattet af beskyttelseslovgivningen, koster også den enkelte og samfundet store beløb. Det var noget, man aldeles ikke ville høre på, da vi reviderede denne lov.

Lad mig også nævne noget, handelsministeren har særlig god forstand på, nemlig at redningsmateriellet til søs ofte er i en fuldstændig miserabel tilstand. Det er antagelig farligere, end at der er adgang til en enkelt stærk øl ved frokosttid. Det interessante er, at det ikke har interesseret de gange, man har haft problemet oppe.

Ædruelighedsspørgsmålet tror jeg ikke er noget som helst problem i denne sag. Der er henvist til socialforskningsinstitutets i øvrigt diskutabile undersøgelse af brug og misbrug af alkohol, og her konkluderes, at normalgruppen, det vil sige gruppen uden misbrug, først og fremmest nyder alkohol

hjemme. Derefter i noget mindre grad på arbejdspladsen og relativt sjældent på restaurant. Misbrugerguppen drikker mest på restauranter, omtrent lige så hyppigt hjemme og i forhold hertil sjældent på arbejdspladsen.

I øvrigt ved vi alle, at hvis der finder alkoholisering sted på en arbejdsplads, så skyldes det som regel dårlige vilkår og dårlige samarbejdsforhold, dårlige arbejdsforhold, og så er det disse forhold, der skal rettes. Det løses ikke ved formynderbestemmelser af en karakter som disse.

Jeg tror heller ikke, forslaget får nogen som helst fornuftig virkning, fordi det som nævnt virker forskelligt fra arbejdsplads til arbejdsplads og på den måde kun kan komme til at virke irriterende og dirigerende.

Jeg må sige, det bliver interessant at se Danmarks såkaldt liberale parti venstre stå her og vedtage restriktioner om, hvad vi her i folketinget finder det passende at andre mennesker drikker til frokost. Det bliver spændende at se, hvad det næste er, man i liberalismens navn finder på for at begrænse den personlige frihed.

Albertsen: Det er et enkelt spørgsmål, der kalder mig op, et spørgsmål, som faktisk i sin placering i denne lovgivning afviger fra det mønster, som ministeren ellers så udmærket har lagt op til. Når det drejer sig om en gruppe her i landet, som i væsentlig grad må spise deres frokost på det, der hedder kontrollerede marketenderier, så hæver handelsministeren pludselig pegefingeren og fortæller, at nu må de mennesker ikke mere få sig en øl med lidt større alkoholprocent.

Jeg vurderer ministerens placering ved behandlingen af dette lovforslag sådan, at han er tilhænger af et magert forlig fremfor en fed proces, idet jeg går ud fra, at ministeren er til at tale med på dette punkt, for det forekommer mig, det næsten er lidt af et overgreb over for et afgrænset udsnit af befolkningen.

Vi er jo nogle stykker her, der betragter det lokale, der befinder sig i den modsatte ende af huset, som vores marketenderi. Jeg ved ikke, hvor mange af moralprædikanterne eller dem, der måtte være tilhænger af